

[Inger Stilling Pedersen]

Vi er også noget bange for den langvarige virkning, for jo længere dette vil komme til at fungere, des større vil forskellen blive imellem de lønninger, som man måske vil prøve at holde fast, og så de priser, der er steget meget i mellemtiden. Så får man alt dette med, at éns realløn går ned, og så har vi problemerne igen.

Jeg tror, at det, vi trænger allermost til, er virkelig at få en debat om, hvad reallønnen egentlig er herhjemme i de forskellige grupper. Folk vil have den løn og den levestandard, de har nu, og går den ned, er der kun én vej: at forlange mere i løn, og derfor er det en skrue uden ende.

Jeg håber, at vi virkelig kan få et tilbunds-gående udvalgsarbejde om dette og de øvrige forslag, der er fremsat i forbindelse med den nye regering, vi har fået. Vi må erkende, at landet er i en alvorlig økonomisk situation, det er ikke bare noget, man siger. Jeg tror også, at vi ved vores omgang med almindelige mennesker er blevet klar over, at det forstås man godt derude. Ingen ønsker, at det skal komme så langt, at vi ikke ejer Danmark længere.

Kristeligt folkeparti er parat til at gå ind i udvalgsarbejdet, og vi er også parat til at gøre det, der skal gøres.

Så vil jeg lige sige om dette med de mindre erhvervsvirksomheder, at det tror jeg da vi alle sammen er meget interesseret i, men snak hjælper bare ikke. Der skal mange langt mere dybtgående ting til for at ændre dette, og når vi hører alle disse ord i dag, må det være muligt at få ændret noget her også.

Kristeligt folkeparti går altså ind i et positivt udvalgsarbejde og håber, vi kan nå et resultat.

Alfred Hansen (DR):

Om lovforslag nr. L 254 om stop for pris- og indkomststigninger kan siges, at det i hvert fald ikke bygger på et liberalt grundlag. Man kan da også under henvisning til tidligere tilsvarende love sige, at det er særdeles virkningsløst.

Der blev fra socialdemokratiets ordførers side sagt, at man gerne vil sikre den stabile udvikling. Vi har i og for sig desværre haft en meget stabil udvikling – i nedadgående retning. Er det denne stabile udvikling, man ønsker at fortsætte? I en tid – og det kan

virke paradoksalt – hvor regeringen netop koketterer med, at prisstigningerne er aftaget, at priserne er bragt i ro, og at man har situationen under kontrol, lægges der et forslag frem fra den nye handelsminister gående ud på stop for pris- og indkomststigninger. Man har åbenbart ikke taget alle indkomststigninger med. Der falder hver dag, hver uge, hver måned, hvert år milliardgevinster, der ikke bliver beskattet overhovedet. Jeg tænker her på de samfundsskabte værdier, disse arbejdsfrie indtægter, som samfundets udvikling er årsag til, nemlig prisstigning på jord og fast ejendom. Der er ikke i dette forslag noget om at gribe ind over for disse prisstigninger. Disse prisstigninger tæller med en helt anden styrke med i samfundsmaskineriet end de prisstigninger, som man her forsøger at begrænse. Det har åbenbart ikke været regeringens hensigt at gribe ind dér, hvor et indgreb virkelig ville hjælpe.

For retsforbundet er det beskæmmende at blive præsenteret for et forslag, som resulterer i en enorm styring, tager udgangspunkt i en enorm kontrol, vil resultere i et enormt bureaukrati. Kontrol med lønninger, kontrol med priser, kontrol med avancer er der stillet krav om. Kontrol med investeringer må være det næste. Hvilke investeringer må diverse virksomheder foretage? Og de nye maskiner, de køber, hvor skal de købe dem? Vil man også på længere sigt stille efter at bestemme det? Vi kender alle sammen samfund, hvor nøgleordene styring, kontrol, bureaukrati er en daglig foreteelse. Er det de samfund, man stiler efter at ligne? I så tilfælde beklager jeg meget, at et parti som venstre, kaldet Danmarks liberale parti, kan medvirke til noget sådant.

Der vil være stor sandsynlighed for pris-eksplosioner efter udløbet af denne lov, efter 1. marts 1979. Hvilke kommentarer har ministeren til 1. marts 1979? Hvordan vurderer ministeren pris-eksplosioner på dette tidspunkt? Jeg skal i den forbindelse spørge ministeren, hvad der menes med det afsnit i bemærkningerne til lovforslaget, hvor ministeren siger:

»Det må afhænge af den økonomiske situation til den tid, herunder udfaldet af overenskomstforhandlingerne, hvilke foranstaltninger der måtte være nødvendige og egnede til at sikre fortsat økonomisk stabilitet.«